

سوال سوم - الف

ج ۱: method overloading به معنای کنترل کردن قطعه کد اجرایی توسط compiler توسط شرایط فراخوانی تابع است. java یکی از اولین زبان هایی است که method overloading را معرفی کرد و jvm این کار را به این صورت انجام می دهد که وقتی یک تابع صدا میشود ورودی های آن را از نظر تعداد و نوع آنها آنالیز می کند ؛ و بعد در لیست method های تعریف شده تابعی را که با آن هماهنگی کامل دارد را فراخوانی می کند و اگر به هر دلیلی تابعی که دقیقاً با آن همخوانی ندارد پیدا نکند Exception را throw می کند. حال برای اینکه خود java عملیات overloading را بتواند انجام دهد (به این منظور که بداند که کدام تابع ها overload شده ی یک تابع دیگر هستند تا بتواند بعداً در هنگام صدا سازی تابع عملیات مقایسه را انجام دهد) نیاز به method signature دارد که در زبان java مفهوم return type برخلاف C جزئی از آن نیست و پس نتیجه میگیریم که وقتی return type را عوض می کنیم در واقع jvm هیچ فرقی برایش نمی کند و overloading خود را به درستی انجام میدهد.

ج ۲: در برنامه نویسی oop چندین نوع تابع داریم که یکی از آن دسته ها magic function ها هستند. این تابع ها معمولاً توسط برنامه نویس صدا زده نمی شوند (هر چند در بعضی از زبان ها این امکان وجود دارد ولی باز هم در اکثر آنها bad programming practice تلقی می شود.) یکی از این magic method ها همان constructor ها هستند. constructor ها در واقع توابعی هستند که در هنگام ساختن instance variable از روی یک class ؛ حتی اگر در خود class یک constructor بی به صورت implicit تعریف نشده باشد ؛ توسط jvm صدا زده می شوند و دیگر برنامه نویس هیچ کنترلی درباره ی زمان اجرا شده آنها ندارد. این ویژگی به برنامه نویس این اجازه را می دهد که دقیقاً و بدون هیچ نگرانی مطمئن باشد که دقیقاً آن کدی که در تعریف کرده است هنگام ساختن instance variable از class ش انجام داده می شود و اصطلاحاً برنامه نویس می تواند یک default behaviour برای شیء خود در شرایط درست کردن نمونه ی جدید تعریف کند. از طرفی دیگر method ها صرفاً تابع هایی هستند که هیچ معنایی ندارند تا اینکه از آنها استفاده شود و استفاده کردن از آنها به عهده ی برنامه نویس است و در واقع به برنامه نویس این توانایی را می دهد که behaviour های اضافه تری به object ش بدهد .

ج ۳: همانطور که در بالا هم اشاره شد در واقع constructor خودش یک نوع method به اسم magic method است و در واقع نوع خاصی از method ها یا همان توابع است در زبان java است . حال اگر ما چند تابع با اسم خود class داشته باشیم که نوع ورودی های آنها با هم متفاوت است (چون constructor اصلاً return type معناداری ندارد دیگر نیاز نیست نگران آن باشیم) jvm به این صورت عمل می کند که با توجه به نوع ورودی ها و تعداد آنها مقایسه انجام می دهد و آن constructor یی را صدا می زند که همخوانی کاملی با ورودی ها دارد و به این صورت عملیات

overloading را handle می کند و همچنین اگر در طی فرایند مقایسه اگر هیچ method یی را به نیابد که به صورت کامل با آن همخوانی دارد یک exception می دهد.

سوال سوم - ب

نکته : این نکته حائز اهمیت است که اشکالاتی که در نام گذاری گرفته می شود مقداری به نظر خود شخص خواننده ی کد هم بررسی دارد و من در این **code review** نظر خودم را کاملا اعمال می کنم و چیز هایی که لزوما اشتباه نیستند را اشتباه در نظر میگیرم.

در این **code review** سعی میکنم مشکلات را به صورت بالا به پایین لیست کنم که برای شخص بررسی کننده هم مشکلی ایجاد نکند.

- در خط اول می بینیم که که برای نام **class** از **person** استفاده شده است که با **p** نوشته شده است اما نکته ی مهم اینجاست که بهتر است اسم **class** ها را به صورت **pascal case** نوشت و آن را باید به صورت **Person** تغییر نام داد.
- باز هم در خط اول می بینیم که برای اسم متغیر از **p1** استفاده شده است که ترجیح من به این صورت است که از **person1** یا **person** استفاده شود و از اسم های تک حرفی که اصلا مشخص نمی کنند که هدف از ساخت آنها چیست دوری شود.
- باز هم در خط اول میبینیم که ورودی هایی که به **constructor method** داده شده است سه تا **string** است اما هنگامی که به تعریف آن در خود **class** مراجعه می کنیم متوجه میشویم که **constructor** برای **id** انتظار یک **int** را دارد
- در خط دو به نظر من عملیات **overloading** که در اینجا برای احساسات شخص انجام شده است بی معنی است اگر کسی کد را بخواند نمی تواند هیچ جور تشخیص بدهد که اگر به **express** هیچ ورودی ندهد **class** از خودش چه **behaviour** بی نشان می دهد.
- در نکته ی بعدی متوجه میشویم که **class** به صورت **static** درون همان فایل تعریف شده است و به نظر من این کار کاملا اشتباه است و من خودم شخصا تقریبا هیچ **class** را به صورت **static** در درون یک **class** دیگه تعریف نمی کنم مگر اینکه واقعا اینکار معنی دار باشد اما در اینجا صرفا کد را شلوغ و بی معنی می کند.
- در خط اول تعریف **class** به اسم **person** داریم که **FirstName** با **F** نوشته شده است و در صورتی که **good practice** به این صورت که با **camelcase** نوشته شود و آن را به صورت **firstName** بنویسند.
- در خط دوم تعریف می بینیم که **last_name** به صورت **snake case** نوشته شده است اما همانطور که در مورد قبلی اشاره شد بهتر است که به صورت **lastName** نوشته شود.
- در مورد بعدی به **constructor** و این موضوع که **return type** دارد میرسیم و این کاملا اشتباه است و **jvm** در هنگام اجرای این قطعه کد هیچگاه آن را به عنوان **constructor** برای خودش تفسیر نمی کند و به عنوان یک **simple method** آن را تعریف می کند.
- در مورد بعدی به اسم تابع **express** میرسیم که برای من زیاد مشخص کننده ی هدف آن نبود و اگر اسم آن را به **expressFeeling** تغییر می دادیم بهتر بود.
- در مورد بعدی به **return type** اضافه ای که برای **express** می رسیم و می بینیم که در یک مورد **void** است و در یک مورد دیگر نیز **int** است و این کار باعث می شود که فرایند **overloading** انجام نشود و حالا در صورتی که کد اصلا درست هم اجرا شود (بستگی به **jdk** که از آن استفاده می کنیم جواب های نتیجه های مختلفی شاید بگیریم) تابع ها آن گونه که ما میخواهیم رفتار نمی کنند.

- در مورد بعدی به اسم ورودی برای تابع `express` می‌رسیم که به نظر من `state` نام درستی نبود و اگر `feeling` بود خیلی بهتر بود هر چند این ایراد خیلی سخت گیرانه است و بیشتر بر اساس ایرادی است که از اسم تابع در بالاتر گرفتم و پیشنهاد دادم که آن را به `expressFeeling` تغییر دهیم.
- در مورد بعدی به `return 0` می‌رسیم که در بالا هم اشاره کردم باید از پاک شود و `return` `type` به `void` تغییر پیدا کند.
- نکته ی بعدی در تابع `print` است که ترجیح خود من این است که برای دسترسی به `property` های `class` م اگر در `static method` نیستم از `this` استفاده کنم.
- نکته ی بعدی هم که می‌توان اشاره کرد این است که `private field` ها هیچ کدام نه `getter` و `setter` یی ندارد. هر چند که گذاشتن `getter` یا `setter` به هیچ وجه ضروری نیست اما به نظر می‌رسد که به احتمال زیاد در آینده به `id` یا `firstName` یک تابع نیاز پیدا خواهیم کرد پس بهتر بود که حداقل `getter` برای آنها می‌گذاشتیم و از طرفی اگر `id` برای یک `person` قرار است هیچ گاه تغییر داده نشود آن را `final` می‌کردیم.
-